

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ

România liberă

Anul XIII Nr. 3262

4 pagini
20 baniVineri
1 aprilie 1955

Pentru conținutul îmbunătățire a activității culturale-educative de masă la sate:

- CONSTANTIN FIRU: Cum am organizat și noi „Seana sîntului agro-tehnic” (pag. 2-a)
- MIHAIL GEORGESCU: Readele unei strine colaborări cu statul popular comunist (pag. 2-a)
- TUDOR MANDA: Primăvară în marginea orașului. (Comitetul de stradă la lucru) (pag. 2-a)
- SANDU MANEA: Folieon. — Principii și pasiuni (pag. 2-a)

Mai mult metă patriei! — Furnaliștii, oțelarii și laminatorii combinatului „G. Georgeghiu-Dej” din Hunedoara în luptă pentru realizarea planului pe 1955 (pag. 3-a)

Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. a hotărât să remită guvernului R. D. Germana tablourile galeriei din Dresda aflate în păstrare în U.R.S.S. (pag. 3-a)

LASZLO TARR: Instanțanece dintr-un raion al Budapestei (pag. 4-a)

Consiliul de Securitate a condamnat Israelul pentru atacul săvârșit împotriva Egiptului la 28 februarie (pag. 4-a)

O cit mai bună organizare a distribuirii mărfurilor către populație

Problema aprovizionării populației, preocupare de seamă a partidului și guvernului nostru, a înregistrat în ultimul timp însemnate progrese. Acest lucru poate fi lesne observat de orice vizitator al unităților comerciale de stat și cooperatiste, ori al piețelor. În comparație cu anii precedenți s-a schimbat foarte mult aspectul unităților comerciale, atât în domeniul alimentară cît și în cel al produselor industriale. Rețeaua noastră comercială distribuie azi sorturi variate în mari cantități. Sporirea considerabilă a volumului de mărfuri distribuite prin comerțul socialist, a dus și la influențarea prețurilor pieței neorganizate. Această situație este rezultatul succeselor obținute în dezvoltarea ansamblului economiei noastre naționale în ultimii ani.

Dacă în problema aprovizionării unităților comerciale au fost obținute reale înfruntări, este nelindoi că eforturi asemănătoare trebuie depuse și în domeniul justei folosiri a fondului de mărfuri pus la dispoziția comerțului.

Și în această privință au fost obținute unele rezultate frumoase. Un exemplu concludent ni-l oferă unitățile comerciale din regiunea Stalin, de pildă, unde, în vederea stimulării desfacărilor de mărfuri și îmbunătățirii serviciilor, sînt organizate periodic consfătuiri cu consumatori pe cartiere, precum și ședințe educative pe linie sindicală cu vânzătorii din magazine. Aici sînt amenajate expoziții cu vinzare care se bucură de un mare succes. Trebuie subliniat de altfel că preocuparea pentru cit mai bună deservire a populației, pentru cit mai frumoasă prezentare a mărfurilor a crescut simțitor la majoritatea lucrătorilor noștri din comerț, în special la cei din unitățile comerciale ale Capitalei și ale orașului Tg. Mureș.

Mai există însă și unele locuri unde secțiile comerciale, angrenate în munca de aprovizionare a unităților comerciale, scapă din vedere importanța organizării unei cit mai bune desfaceri. În regiunea Constanța, de pildă, planul de desfacere al unităților „Comalment” nu a fost îndeplinit în ultima perioadă, deși aceste magazine sînt aprovizionate din abundență cu tot felul de produse. Acest lucru se explică prin faptul că lucrătorii respectivi nu recomandă cumpărătorilor mărfurile ce le au în magazie, nu se străduiesc să găsească forme vii de informare a cumpărătorilor.

Principala problemă în acest moment, în ce privește buna deservire, o constituie informarea cumpărătorului prin cele mai variate forme, cum ar fi: prezentarea estetică a mărfurilor, a vitrinelor, afișarea unor tabele în care să se arate ce se găsește de vinzare în magazine, și eventual expunerea unor mostre a mărfurilor existente în magazin, etc. Acest lucru dă posibilitatea accelerării ritmului de vinzare, economisește timpul efectuării fiecărei vânzări în parte, contribuind la îndeplinirea și depășirea planului de vinzare. În ce privește prezentarea mărfurilor, nici un amănunt nu trebuie neglijat în această privință. Aspectul exterior frumos, cu vitrine bine amenajate, al magazinului universal central din orașul Oradea constituie o formă insuficientă de atragere a cumpărătorilor, deoarece în interior prezentarea mărfurilor lasă uneori de dorit.

Secțiile comerciale ale comitetelor executive ale sfaturilor populare au datoria ca, paralel cu eforturile ce le depun pen-

tru aprovizionarea unităților comerciale, să se străduiască de a găsi forme cit mai bune de organizare a desfacării, controlînd îndeaproape felul în care se achită conducerile unităților și organizațiilor comerciale locale, responsabili, gestionarii și vânzătorii unităților comerciale, de sarcinile ce le au în această privință. Este necesar ca secțiile comerciale să asigure un asemenea control folosind în mod just organele lor de inspecție, atrăgînd la aceasta și masele de consumatori, stimulînd pe cei mai buni lucrători din comerț, combatînd cu asprime orice abatere.

Desfășurarea unui comerț civilizat, cu adevărat socialist, este o obligație principală a lucrătorilor din comerț. Nu este admisibilă nici o lipsă în această direcție, nici un amănunt nu poate fi considerat de mică importanță. Nu poate fi tolerat, de pildă, felul în care la magazinul Alimentara nr. 47 din raionul Stalin, București se vind ouă fără ambalaj, deși în această unitate se găsesc suficiente pungă. Din păcate în unele unități ambalajul este încă necorespunzător, lucrătorii respectivi neținînd seama de faptul că ei au datoria să livreze mărfurile în ambalaje prezentabile, corespunzătoare, plătute, ambalaje care să asigure conservarea mărfurilor pînă la domiciliul cumpărătorului.

Comitetele executive ale sfaturilor populare, care poartă răspunderea aprovizionării populației, și care au în ultimul timp posibilitatea de a desfășura mai bine această muncă, datorită întăririi secțiilor comerciale respective cu elemente capabile, specializate, trebuie să țină seama de cerințele maselor, să conducă cu competență comerțul pe raza teritoriului respectiv, să se preocupe în egală măsură atât de aprovizionarea unităților comerciale, cît și de felul în care acestea distribuie populației fondul de mărfuri. Un ajutor de preț în această privință îl pot avea acestea de la comisiile permanente de aprovizionare și comerț și comisiile de femei, care pot face studii și propuneri interesante în legătură cu îmbunătățirea nivelului de deservire a cumpărătorilor. Consfătuirile cu consumatorii, cercetarea constatărilor echipelor de control obștești organizate de sindicate, precum și a comisiilor de femei, atragerea cit mai largă a cumpărătorilor la sezișarea, prin condicile de sugestii și reclamații ori personal, a abaterilor din comerț, vor duce de asemenea la îmbunătățirea muncii de desfacere a mărfurilor.

Succesele obținute pînă în prezent pe linia ridicării nivelului muncii în comerț, atât în domeniul aprovizionării cît și în cel al desfacărilor, vor putea fi consolidate și extinse cu ajutorul întrecerii socialiste, a folosirii metodelor sovietice cum sînt brăgăzile de bună deservire, metoda Parhomenco de păstrare a mărfurilor și altele — precum și prin stimularea și mai departe a lucrătorilor fruntași din comerț, popularizînd realizările celor mai pricepuți și cinstiți dintre ei, folosind în mod just sistemul premial. Procedînd în felul acesta, comitetele executive ale sfaturilor populare vor face, în măsură din ce în ce mai largă, din lucrătorii comerțului socialist, sfătuitoari competenți ai cumpărătorilor, tovarăși buni ai celor ce pășesc pragul magazinelor pentru a-și face cumpărăturile necesare — vor ridica comerțul socialist la un nivel mai înalt, contribuind astfel la îmbunătățirea nivelului de trai al populației muncitoare.

Oamenii muncii din fabrici și de pe ogoare obțin însemnate succese în muncă

In raionul Birlad
lucrările agricole
se desfășoară
cu intensitate

Terminînd la timp repararea uneltelor agricole, țărani muncitori din raionul Birlad au început înălmînțările îndată ce zilele de primăvară au început să se arate.

Collectiviștii din Bălăbănești au înălmînțat pînă la 30 martie 48 ha, iar cei de la gospodăria agricolă colectivă din comuna Crivești au înălmînțat 26 ha. Din cele 61 ha, pe care le au planificate în această primăvară. Urmiind exemplul colectivităților și țărani muncitori cu gospodării individuale au ieșit la înălmînțat. Printre comunele fruntașe la înălmînțări se situează comuna Ghidigheni unde s-au făcut înălmînțări pe 232 hectare și Ciorăști cu 154 ha. Înălmînțate.

Pînă la data de 30 martie, pe întregul raion au fost înălmînțate 3.359 hectare.

Au terminat
înălmînțările din prima
epocă

Muncitorii gospodăriei agricole de stat Tîrgușor din regiunea Constanța au terminat în ziua de 29 martie înălmînțările culturilor din prima epocă.

Pînă la această dată, cele 10 brigăzi de tractoriști au înălmînțat cu mazăre, ovăz și orz o suprafață de 1.892 ha. Cîte mai frumoase realizări le-au obținut brigăzile de tractoriști conduse de Ion Tătaru și Dumitru Drăghici, care, prin folosirea unor cuplaje de două semănături la un tractor, au întrecut zilnic planul cu 145 la sută. Combinerul Nichifor Crețu, care în aceste zile a lucrat pe un tractor, la care a atașat un cuplaj de două semănături, a realizat zilnic peste normă cu 165 la sută mai multe semănături.

După terminarea înălmînțărilor din prima epocă, muncitorii gospodăriei de stat Tîrgușor au început să pregătească cele 500 hectare pentru culturile din epocă a 2-a de înălmînțări. 80 la sută din aceste terenuri au fost arate adine din toamnă, iar acum sînt supuse cultivăției și grăpăului. Deoarece între cele două epoci de înălmînțare există o pauză de cîteva zile, tractoriștii gospodăriei de stat au pornit să ajute pe țărani muncitori din împrejurimi pentru executarea semănăturilor în termenul optim. O parte din tractoare au început să lucreze pe taralele gospodăriei colective din Tîrgușor, iar celelalte se deplasează în comunele apropiate. (Agerpres)

Haveza lucrează din plin

La mina „7 Noiembrie” munca este în toi. Intr-unul din abalaje lucrează din plin o haveză. Cuțitele mașinii tale neînțet straturi subțiri de cărbune pe un front larg de 100 m.

Sub ochiul priceut și grăjului al șefului de brigadă, Vasile Moldovan Amarie, harnicii mineri scot, cu ajutorul scerpecilor, blocurile de cărbune negru — pînea cuptoarelor, pînea fabricilor și întreprinderilor de tot felul. În brigada sa Vasile Moldovan Amarie are 30 de oameni, unul și unul, călți în bălăia pentru tot mai mult cărbune; oameni de nădejde așa cum se cuvine unei brigăzi fruntașe pe întreaga mină „7 Noiembrie” ba, chiar pe întreaga întreprindere carboniferă Sorecani.

Cu cîteva luni în urmă minerii lucrau mai anevoae. Cu perfortorul se pierdea și timp mai mult, ore și minute prețioase în lupta pentru îndeplinirea cu cînstă a sarcinilor. Iată însă că într-o bună zi au sosit două haveze noi, primele în Sorecani. Oamenii au primit cu drag la cele două mașini, au început să le cerceteze mai îndeaproape, să le pătrundă taina, să învețe a le mîni. Cei dinți care au perit cu mîndrie sarcina de a lucra la o haveză au fost oamenii din echipa lui Vasile Moldovan Amarie.

Astăzi este o plăcere să vezi cum lucrează oamenii aceștia. Lucrările mecanizate sînt bine organizate pe 3 schimburi: unul la lucrările de pregătire, al doilea la extracție, iar cel din urmă la amnarea minei.

Însușii de întrecere pornită în cînstă zilei de 1 Mai, minerii din brigada lui Moldovan își depășesc zilnic norma. Media depășirilor zilnice realizate pe luna martie a fost de 26 la sută; cea mai mare depășire a brigăzii a fost dobîndită în ziua de 22 martie, 66 la sută.

Ca în orice brigadă fruntașă sînt unii mineri care lucrează și mai bine decît ceilalți. Aici, în brigada lui Vasile Moldovan fruntași sînt minerii Ion Rusu, Nicolae Pelin, Sigismund Hasnos. Cei alți mineri din brigadă sînt mîndrii de fruntașii lor, se străduiesc necontenit să învețe cit mai mult de la ei.

Prin punerea în funcțiune a celor două haveze la minele Sorecani, tăierea în straturi subțiri se va putea face pe un front mai lung, lucrările vor sporii în intensitate, iar minerii, în focul întrecerii socialiste pornite în cînstă zilei internaționale a celor ce muncesc, vor urca săgeata realizărilor tot mai sus pe grafic.

MIRCEA SCRIPCA
correspondentul „Romniei libere”
în regiunea Cluj

Prin satele regiunii Iași

IAȘI (de la corespondentul nostru). În regiunea Iași lucrările de primăvară au început aproape în toate satele. Pînă în ziua de 27 martie în toate regiunile s-au și înălmînțat 4.595 ha. din culturile din epoca 1-a și s-au efectuat arături pe o suprafață de aproape 5.000 ha.

În fruntea muncilor se află gospodăriile agricole colective care au înălmînțat 12,8 la sută

din planul pentru prima epocă și au realizat 16,1 la sută din planul arăturilor de primăvară. Membrii gospodăriei agricole colective din comuna Bălăiești, raionul Tg. Frumos, au terminat înălmînțările culturilor timpurii iar colectivii din satul Buznea din aceeași raion au efectuat toate arăturile pentru înălmînțări.

Collectiviștii în frunte

TG. MUREȘ (de la corespondentul nostru). — Collectiviștii din raionul Tg. Mureș au început cu mult elan lucrările agricole de primăvară. Membrii gospodăriei agricole colective „Partizanul Roșu” din Curteni au semănat într-o săptămînă 26 ha. cu culturi de primăvară, printre care 5 ha. cu floarea-soarelui în culturi așezate în pătrat.

La Sîntana, colectivii au semănat toate pășoasele de primăvară și au început să marcheze teriturile pentru semănături.

În culturi așezate în pătrat a floarei-soarelui.

De asemenea, la gospodăria agricolă colectivă din Corunca au fost semănat de pe acum 19 ha. cu cereale păioase, în afară de cele 4 ha. semănat cu mac.

Folosind fiecare zi prielnică, colectivii din raionul Tg. Mureș au semănat pînă acum 140 ha. cu diferite culturi de primăvară. După exemplul lor, țărani muncitori cu gospodării individuale din comunele Gălbăteni și Oaia au semănat cîte 15 ha. cu grîu, orz și ovăz.

O frumoasă realizare
în munca de achiziții

De curînd la Centrocoop a sosit o telegramă:

„Collectivul de conducere al U.R.C.C. Urziceni raportează comitetului executiv Centrocoop realizarea integrală a sarcinilor de plan pe trimestrul I la achiziții porumb. Ne angajăm a da peste plan pînă la 31 aprilie a.c., încă 500 tone porumb”.

Limbaș arid de telegramă... Rîndurile acestea vorbesc însă de strădaniile muncitorilor cooperatori din raionul Urziceni, de hotărîrea lor de a trimite muncitorilor de la orașe tot mai multe alimente, tot mai multă materie primă.

Pentru succesele obținute în realizarea planului, comitetul executiv al Centrocoopului a hotărît premierea muncitorilor cooperatori din raionul Urziceni care s-au evidențiat în această muncă, acordîndu-le suma de cinci mii lei.

Extinderea metodei
culturilor duble

TIMIȘOARA (de la corespondentul nostru). — Peste 60 de colectivii, întovărășiți, țărani muncitori cu gospodărie agricolă individuală din raionul Moldova-Nouă s-au adunat zilele acestea la centrul de raion să discute posibilitățile sporirii producției la hectar, și a metodelor corespunzătoare pentru a obține de pe aceeași suprafață rezultate diferite.

J. Stoianovici, brigadier legumier la gospodăria agricolă colectivă din Belobreșca, a arătat participanților cum a semănat pe aceeași suprafață porumb, cartofi timpurii și varză de toamnă. Cartofii puși odată cu porumbul, au fost înălmînțări în rînduri alternative (pentru a nu fi umbriți de porumb). La recoltarea cartofilor, pe rîndurile rămase libere s-a pus varză de toamnă. Recolta obținută la un hectar a fost de 3500 kg. porumb boabe, 7.000 kg. cartofi și 8000 kg. varză. În alt an, colectivii din brigada sa au folosit în cultură dublă cartofi timpurii și varză timpurie — în rînduri alternative — iar după recoltarea acestora au semănat ardei. Recoltele au fost de asemenea mari.

Printre cei care au luat cuvîntul a fost și Ioan Fuc, țaran muncitor cu gospodărie individuală, care a arătat cum a folosit el culturile duble de grîu și porumb iuraj. Majoritatea participanților la această consfătuire — organizată de organele locale ale puterii de stat și de partid și-au exprimat hotărîrea lor de a folosi sistematic și rațional suprafețele de teren avînd, aplicînd metoda culturilor duble, acolo unde condițiile corespund.

IN LABORATOR

Cercetătorii științifici din țara noastră au toate posibilitățile să desfășoare o activitate cu altă mai rodnică, cu cit cunoștințele lor teoretice se îmbogățesc neînțet prin practica construirii socialismului. În munca lor, cercetătorii științifici au la dispoziție laboratoare bine înzestrate, biblioteci, stațiuni experimentale, etc.

În cliseu: Silvia Gabor, fiica cinciștitului Ion Gabor de la Depoul C.F.R.-Cluj, făcînd experiențe în laboratorul Institutului de Igienă din Cluj. Silvia Gabor este absolventă a Institutului Medico-Sanitar din Leningrad, candidată în științe medicale.

Au semnat Apelul Păcii

Cetățenii patriei noastre continuă să semneze Apelul Consiliului Mondial al Păcii. Alte mii de semnatări se adaugă celor aproape 11 milioane strînses pînă acum pe Apel — semnatări care vorbesc despre hotărîrea tot mai dîră a fiecărui om cîștit din țara noastră de a apăra cu fermitate pacea, de a zădărnici planurile maniacoilor războiului a-tomic.

„Toți salariații întreprinderii noastre au semnat Apelul”. „Toți locuitorii comunei noastre au semnat pentru pace”. Panouri și afișe cu asemenea inscripții pot fi văzute astăzi în sute și mii de întreprinderi, comune și sate din regiunea Timișoara. Numai în raionul Timișoara Apelul Păcii a fost semnat la sate de peste 72.000 de țărani muncitori români, maghiari, germani, sîrbi. Cu aceeași hotărîre au semnat Apelul locuitorii romîni și cei aparținînd minorităților naționale din raioanele Deta, Lugoj, Moldova Nouă și altele.

În numeroase adunări populare sau mergînd din casă în casă, cele 2.095 de echipe ale păcii au strîns în întreaga regiune, pînă la 27 martie, 583.302 semnatări pe Apel.

Institutul „Pasteur”
și-a îndeplinit sarcinile
planului cincinal

Printre colectivele care și-au îndeplinit sarcinile fixate de planul cincinal se găsește și colectivul Institutului „Pasteur” din Capitală.

Institutul „Pasteur” din Capitală a luat o largă dezvoltare în anii puterii populare. În locul celor cîteva laboratoare sumare utilizate, a fost înființat un institut nou, cu zeci de laboratoare, camere de sterilizări, camere de fioaj, camere în care se țin animalele de experiență.

În ultimii ani, colectivul Institutului i s-a pus la îndemînă unii noi pentru prepararea produselor biologice necesare prevenirii și combaterii bolilor infecto-contagioase ale animalelor. Printre utilajele importate din U.R.S.S., din țările de democrație populară sau produse de industria țării noastre sînt numeroase separatoare, filtre, agregate frigorifice și de congelare, aparate centrifuge, microscopie ultramoderne și altele.

Condițiile optime create Institutului „Pasteur” au avut ca rezultat dublarea numărului produselor biologice față de numărul produselor din anii regimului burghez-moșieresc. Astăzi, institutul prepară multe produse a căror lipsă în regimul trecut avea ca urmare pierderea în fiecare an a unui mare număr de animale. Printre preparatele produse pentru prima oară în țara noastră sînt vaccinurile anticarbonice, antitrujetice, anti-galactice, antipestose porcin, antipestose aviare adsorbite, antipestose aviar H și altele.

În ultimii ani, volumul preparatelor produse în institut a crescut considerabil. Astăzi, față de anul 1949, producția de preparate a crescut cu 256 la sută, iar la unele preparate importante, ca de exemplu vaccinul antipestose porcin, pînă la 1.000 la sută.

Documentația tehnică științifică sovietică constituie un sprijin prețios în munca cercetătorilor institutului, pentru perfecționarea metodelor de preparare a serurilor. Institutul „Pasteur” prepară astăzi serul antipestose cu eficacitatea cea mai ridicată dintre serurile de acest fel produse în alte țări.

(Agerpres)

Oficiul 2 foraj Moinești
și-a realizat planul trimestrial
înainte de termen

MOINEȘTI (de la corespondentul nostru). — Sondorii oficiului 2 foraj Moinești au realizat planul trimestrial de foraj cu cîte zile înainte de termen. Obținerea acestor rezultate a fost posibilă datorită aplicării pe scară largă a unor metode înaintate, cum sînt tratarea noroiului de foraj cu extrase de cărbune, forajul cu apă și altele. Aplicarea unui regim sever de economii a permis sondorilor acestui oficiu să reducă prețul de cost al fiecărui metru forat cu 21 la sută în luna ianuarie și cu 24,2 la sută în luna februarie.

O contribuție valoroasă la realizarea planului trimestrial înainte de termen a avut-o și brigada condusă de Ion Brujan care și-a realizat planul în primul trimestru al anului în ziua de 4 martie 1955.

Vrednică muncitoare, vrednică activistă obștească

Cetățene demne, conștiente de importanța socială a muncii lor, femeile din țara noastră depun tot la cot cu tovarășii lor o muncă rodnică și creatoare, în familie, în producție și în activitățile obștești.

Iată o femeie, asemănătoare altor mii de femei din țară. Numele ei e Ana Szántó. Ea face parte din brigada păcii „Eugenie Cotton” de la fabrica de tricotaie „Drapelul Roșu” din Sibiu. Brigada ei, care lucrează în contul anului 1956 repurtază în cînstă zilei de 1 Mai succese continue în producție. Dar Ana Szántó nu se bucură de stimă tovarășelor doar pentru meritele ei profesionale. Ea a fost aleasă deputată în sfatul popular al orașului. În această calitate, Ana Szántó se întîlnește regulat cu alegătorii săi cu care discută probleme ale circumscripției sale electorale. Iată-o la camera deputatului stînd de vorbă cu două delegate de grupe de femei din circumscripția 82: Elena Brad și Maria Gut. Cu siguranță că pregătesc acțiuni culturale sau gospodărești menite să înfrumusețeze cartierul, să facă viața oamenilor mai plăcută.

(Foto: MIHAIL POPESCU)

Pentru continua îmbunătățire a activității cultural-educative de masă la sate*)

Cum am organizat și noi „Seara sfatului agrotehnic“

Nu de mult am citit în ziarul „România liberă“ despre frumoasa inițiativă pornită în regiunea Bacău, aceea de a organiza „Joi sfatului agrotehnic“. Atunci ne-am gândit că ar fi tare nimerit dacă am face și în comuna noastră un astfel de sfat. Cu sprijinul organizației de partid și al comitetului executiv al sfatului popular comunal, am pornit la treabă. Noi știam că oamenii din Iașnița se string adesea pe la răscruce ca să mai schimbe o vorbă despre mersul lucrărilor agricole. Numai că acest lucru se făcea la întâmplare și nu totdeauna se găsea cineva care să lămurească unele chestiuni ce se ridicau de vremea fără muncitor.

Pe câtă vreme cu cei care participă la „Joi sfatului agrotehnic“ lucrurile se schimbă. După cum am înțeles din materialul publicat în ziar, sfatul organizat în satele din regiunea Bacău are o seamă de părți bune. Mai întâi că discuțiile se fac pe circumscripții, deci oamenii se cunosc bine între ei, știu care-i mai lăut la treabă și care-i mai domol, care are mai multă experiență și care nu, cine are nevoie de unele și în felul acesta ajutorul și-l pot da oamenii mai ușor unul altora. Apoi discuțiile ajută la răspunderea experienței frunților și la aplicarea pe plan local a metodelor înaintate agrotehnice.

Un alt folos al organizării „Joi sfatului agrotehnic“ este după părerea mea și faptul că participă și deputații. Ei, în astfel de legături între cetățeni și sfatul popular punând în discuție mai repede lipsurile semnale de oameni.

Așa stând lucrurile, am plecat împreună cu secretarul organizației de partid din comună la sfatul popular să ne sfătuim cu tovarășul președinte dacă e bine ori nu să facem și în comuna noastră o zi a sfatului agrotehnic. La sfatul popular

Roadele unei strînse colaborări cu sfatul popular comunal

Căminul cultural din comuna Cojocasca e luminat până seara târziu. Tineri și bătrâni vin să schimbe o vorbă, să aștepte, să aștepte o nouă metodă în agricultură sau să vadă repetiția echipei artistice.

Asta în zilele de lucru. Cât despre duminică, ce să mai vorbim. Vin țărani și din satele vecine la căminul cultural din comuna Cojocasca. Ei vin pentru că au ce vedea... Cam pe la jumătatea lunii trecute, noi am deschis în sala căminului nostru cultural o expoziție agricolă. Ea a fost alcătuită pe lângă cercul agrotehnic, cu sprijinul organizației de partid, al organizației U.T.M., al sfatului popular comunal și al cadrelor didactice.

Până acum această expoziție a fost vizitată de peste 2000 țărani muncitori din comuna noastră și din împrejurimi. Succesul se datorează faptului că în mod practic i se arată țăranului ce are el de făcut pentru a obține o recoltă sporită. Pe un planșeu machetă, sînt arătate cum se fac semănăturile în culturi așezate în pătrat, germinarea semințelor, polenizarea suplimentară artificială. Pe un grafic sînt arătate compoziția chimică a gunoiiului de grajd și cantitatea de îngrășămint necesară diverselor culturi, păstrarea și selecționarea semințelor, etc.

Intr-o vitrină special amenajată sînt expuse cărți și broșuri cu caracter agrotehnic, care pot fi împrumutate de la bibliotecă așezată din comuna Cojocasca sau pot fi cumpărate la librăria cooperativei din comuna noastră.

Expoziția agricolă nu este singura manifestare culturală cu care ne mindrim

*) Vezi „România liberă“, Nr. 3247, 3250, 3253, 3257, 3260.

Străzile largi, luminate din belșug de becurile electrice, rămaseră de mult în urmă. Mașina înainta pe o șosea pietruită, printre șirurile de stilpi noi, negri, ai rețelei electrice. De o parte și de alta, căsuțe curate, aproape toate de o culoare, cu garduri de șipci și grădini. Însoțitorii mei, fost muncitori la uzinele „23 August“, uzine care de fapt au dat numele cartierului, fîni vorbește despre rapidă dezvoltare a acestui colț de oraș.

— Acum vreo zece-zeisprezece ani, pînă spre înima cîmpului se întindeau gropile, la murle cu porumbi și măcălenișurile. Cartierul e-a dezvoltat mai mult de vreo șapte opt ani încoace, cînd oamenii au devenit mai avuți și au început a-și face aici case.

Cele ce auzem de la însoțitorii mei, Pe. Ter. Gherlog, vicepreședinte al sfatului popular al raionului 23 August din Capitală mă făceau să mă gîndesc cît de strîns legată e viața acestui colț de oraș de cea a uzinelor.

În lutul peste care nu s-a așezat încă piatra pavajului, se văd încrustate edine roțile camioanelor mari ale uzinelor care au adus pe aici piatră pentru pavaj, stilpi pentru curentul electric sau pompișori pentru planșetă.

Se lăsa ușor amurgul. Pe unde treceau se vedea tot mai lămurit cum în noua așezare pătrundea civilizația, cu becurile ce se aprind de-a lungul șoselei principale cu strălucite lămpuțe alinate ca după sfară, și care vor fi miline umbrite de frunzișul des al castanilor. În jurul meu văd rodul acțiunii comune a sute de locuitori, ajutorul uzinei, sprijinul sfatului popular.

La lumina farurilor

Mașina opri pe una din străzile liniștite, învăluite în tainele amurgului. În jurul ei se strînseseră 15-20 de cetățeni.

— Noroc bun, tovarășe vicepreședinte... — Noroc!... noroc!

Constantin Firu

deputat în circumscripția 23, comuna Iașnița, raionul Craiova

era și Dumitru Paraschiv, deputat în circumscripția 25, așa că am chibzuit împreună și am căzut de acord că este nimerit să organizăm și în Iașnița o astfel de zi. Dumitru Paraschiv a spus că vine cu mine să mă ajute la organizarea primei serii a sfatului agrotehnic în circumscripția mea și apoi l-o-i ajuta și eu să-i organizez sfatul în circumscripția lui.

Pe urmă am mers prin casele oamenilor din circumscripția 23 în care hotărîsem să ținem prima seară a sfatului agrotehnic și le-am cerut să se gîndească și ei care sînt treburile pe care să le punem la punct în discuția noastră.

În ziua hotărîată am așteptat pînă s-au întors oamenii de la cîmp, apoi am mai dat o raită pe la casele lor să le reamintesc. Cîrînd către casa lui Dumitru Coșman, se îndreptau cîteva pîlcuri de oameni.

Acum aș vrea să spun cîte ceva din cele ce am discutat noi în acea prima zi a sfatului agrotehnic.

După ce și-au spus părerea și Dumitru Paraschiv și Dumitru D. Stancu și Constantin Mălaescu și toți ceilalți despre lucrările cele mai urgente pe care trebuie să le facem noi în următoarea săptămînă, am hotărît că muncile care trebuie terminate săptămîna viitoare sînt: grăpatul arăturilor de toamnă și grăpatul grîului, precum și însămînțatul ovăzului și a floare-soarelui. La legumicultură — căci mai toți în sat la noi se ocupă și cu legumicultură — trebuie să terminăm însămînțarea arăbicului, a usturoiului și a sămînței negre.

Mihail Georgescu

directorul căminului cultural din comuna Cojocasca, raionul Ploiești

noi cei din Cojocasca. Mai avem echipa artistică formată din 60 tineri și tinere care vin cu regularitate la căminul cultural alcătuit din frumoase programe de cor, teatru, recitări, dansuri, la serile culturale și la sezoarele duminicale.

Ceea ce ne-a preocupat deosebi a fost să axăm întreaga activitate a căminului cultural, în sprijinul muncilor agricole de primăvară. Începînd cu programele artistice, conferințele și terminînd cu cercurile de citit și aplicațiile practice ale cercului agrotehnic toate au fost legate de apropiatele lucrări agricole de primăvară. Tehnicienii agricoli și cadrele didactice dau întotdeauna un sprijin prețios în activitatea culturală a căminului cultural. Conferințele sînt adaptate specificului comunei dîndu-se drept exemplu în ele numele țăranilor muncitori din comuna noastră, frunți în muncile agricole de primăvară, care au lucrat cum trebuie. Întrebările și discuțiile care urmează după fiecare conferință arată că țăranii din Cojocasca vor să muncească mai bine pentru a obține recolte mai mari.

Un sprijin deosebit în activitatea căminului nostru l-am avut și din partea bibliotecii sătești care a pus la îndemîna țăranilor muncitoare din comuna noastră un mare număr de cărți agrotehnice și a căutat să ducă o intensă muncă de propagandă prin cele opt cercuri de citit. Un rol însemnat în munca cultural-educativă din cadrul căminului nostru îl

și pentru că în discuțiile noastre a venit la un moment dat vorba despre însămînțarea în cuiburi așezate în pătrat, ne-am hotărît să construim un marcator pe care să-l folosească toți cetățenii din circumscripția noastră.

Către sfîrșitul discuției, oamenii au vorbit și cîte ceva despre necazurile ce le-au avut în ultimul timp. Unii au spus că deși au predat surplusul de produse cooperative din comună, nu au primit material lemnos pentru roțile de irigații, alții că din centrul de închiriat unele din comuna n-a mai rămas decît numele și ei nu au cum să-și procure în special grape.

Eu mi-am notat toate chestiunile sesizate de cetățenii din circumscripția mea și le-am făgăduit că sîmbăta viitoare — zi hotărîată să rămîna „Seară a sfatului agrotehnic“ — le voi comunica ce hotărîri s-au luat în această direcție de către sfatul popular.

Printre cei care și-au spus părerea în discuțiile noastre au fost și deputații Virgil Nicolaescu și Dumitru Paraschiv din alte circumscripții care au ținut să spună la sfîrșitul adunării noastre că vor organiza și ei în circumscripțiile lor o zi a sfatului agrotehnic.

După ce am terminat sfatul am mers cu toții la căminul cultural unde venise caravana cinematografică. Pentru sîmbăta următoare, după ce vom discuta muncile urgente de făcut în săptămîna, pentru a face mai plăcută consfătuirea noastră, l-am invitat și pe Constantin Belivacă, să ne zică din fluier cîteva cîntece de-ale noastre, oltenesc...

În felul acesta, îmbinînd discuțiile despre muncă cu cîntecul și vorba de duh sînt sigur că „Seara sfatului agrotehnic“ în comuna Iașnița îi va ajuta pe țăranii muncitori să obțină o recoltă sporită.

are cinematograful, îndrăgit și frecventat de țărani muncitori din această comună. Vrem acum ca prin autoîmpunere să mărîm sala căminului care a devenit nelcăpătoare și să ne procurăm mobilierul pentru sala de ședințe.

Colectivul gazetei de perete de pe lângă căminul cultural a popularizat prin articole pe frunții în agricultură, care și-au reparat din timp unelele și pe cele care și-au achitat cotele către stat la timp, cîrîndu-le pe cei codăși în aceste acțiuni. În comuna Cojocasca va lua fîntă în curînd o întovărire. Această se datorește într-o oarecare măsură și muncii culturale dusă de colectivul căminului.

Dacă noi am reușit să ne ducem munca în bune condiții și să avem unele rezultate bune, aceasta se datorește într-o mare măsură și faptului că între colectivul căminului cultural și sfatul popular comunal există o strînsă colaborare.

În toate acțiunile căminului cultural sfatul popular ne-a dat un deosebit sprijin. Astfel, pentru mărirea scenei ne-a pus la îndemîna materialul necesar, la fel și la organizarea expoziției agrotehnice, precum și la asigurarea întregii baze materiale a căminului cultural. Tovarășii președinte al comitetului executiv al sfatului popular comunal care face parte din comitetul de conducere al căminului cultural se interesează personal de munca căminului și cere periodic dări de seamă despre munca culturală.

Datorită muncii susținute în activitatea culturală a căminului nostru, încă din toamna anului 1953 noi deținem steagul de cîmîn frunț pe raion. Vom căuta să ne organizăm în așa fel munca și de aci înainte pentru a reuși să-l păstrăm cît mai mult timp.

Scrisoare către redacție

Am difuzor și totuși n-am

Dorînd să-mi instalez un difuzor acasă, în strada Timișului nr. 2 m-am prezentat la centrul de radioficare din Orașul Stalin unde locuiesc și am depus o cerere. Era în 9 aprilie 1954. Tovarășă Mureș, operatoare la stația de radioficare nr. 1, m-a asigurat că într-o săptămînă voi avea difuzorul instalat. Am așteptat trei săptămîni, dar n-a venit nimeni. Prezentîndu-mă din nou la centru, tov. Mureș m-a lămurit imediat, spunîndu-mi că instalația existentă e veche și pînă nu i se fac unele modificări nu se pot face noi instalări de difuzoare. Am venit iar, după expirarea termenului stabilit, dar tov. Mureș mi-a făcut cunoscut că nu are momentan cine-mi face instalația. Totuși, mi-a spus să mai încerc peste cîțva timp.

Am revenit în luna august. La acea dată, am aflat de la tov. Mureș că stația existentă este prea mică și că este în curs de instalare o nouă stație. Pînă la terminarea lucrării, am fost invitat să aștept. Astfel, mereu amînat am ajuns în luna noiembrie, cînd prezentîndu-mă din nou la stație, tov. Mureș mi-a spus să cumpăr difuzorul.

Cu difuzorul cumpărat, am mai așteptat un timp și vînzînd centrul de radioficare nu se grăbește să-l instaleze, m-am adresat tov. diriginte Bondoc, în urma dispoziției căruia mi s-a executat comanda. În aceeași zi, la data de 25 noiembrie 1954, am achitat taxa pe trei luni și am primit chitanța nr. 11.566.

Eram fericit. E drept, avusesem cîteva mici greutăți neprevăzute, acum însă mă puteam bucura în liniște. La data de 14 februarie 1955, a venit însă acasă la mine tov. Mureș însoțită de o electrician și fără să înțelebe pe nimeni, bănuind că n-am plătit abonamentul, a tăiat sîrma. Am făcut o reclamație arătînd situația și am cerut să mi se repare instalația, dar n-a venit nimeni.

Eu aș vrea să știu, cum se poate ca atunci cînd statul face toate eforturile să pună la îndemîna cetățenilor acest mijloc de culturalizare sînt tolerate asemenea atitudini. Tov. diriginte Bondoc ar trebui să ia măsuri pentru ca în unitatea pe care o conduce treburile să nu sufere asemenea poticneli.

VASILE PETRESCU
correspondent voluntar

In vizită la muncitorii forestieri

Mare a fost bucuria muncitorilor forestieri din comunele Breaza și Sadova, raionul Cluj-Pulung, regiunea Suceava cînd zilele trecute a poposit și la ei caravana cinematografică a trustului pentru exploatarea forestieră pentru a le prezenta filmul „Întoarcere victorioasă“. Caravana cinematografică a fost pusă la dispoziția lor, prin grija Ministerului Industriilor Lemnului, Hîrtiei și Celulozei și a Comitetului Central al Sindicatului Lemn-Forestier. Ea va merge din sat în sat, în secătore de muncă pînă la gurile de exploatare pentru a da muncitorilor posibilitatea să se destîndă, să învețe, să-și însușească noi cunoștințe. Este o nouă realizare în cadrul planului de culturalizare a muncitorilor forestieri.

S-au bucurat neapăs de mult și muncitorii fabricii de cherestea din Vama, care au primit de la un centru de amplificare și un aparat cinematografic modern, venit din Uniunea Sovietică. Cu același entuziasm au primit două aparate de proiecție noi nouie și muncitorii I.F.E.T.-ului Moldovita.

ARTEMIZIA IGNATESCU
correspondent voluntar

Împărțiri pe echipe, confecționare din deșeurile de țevă pe care li le dăduse sfatul popular, stilpi trînăci, care vor purta lumina cartierului.

Alte echipe, în frunte cu Mircea Feduciu, Aurelia Savu, cu Nicolae Chitic, Viorica Mihailache și alți vreo douăzeci de cetățeni, co. lîndu cu camioanele de-a lungul Bulevardului Muncii și alte străzi, adunînd piatră rămasă de la pavajele făcute aici, piatră care nu mai era folosită pe aceste străzi și care era foarte bună pentru trotuarele și străduțele liniștite ale cartierului.

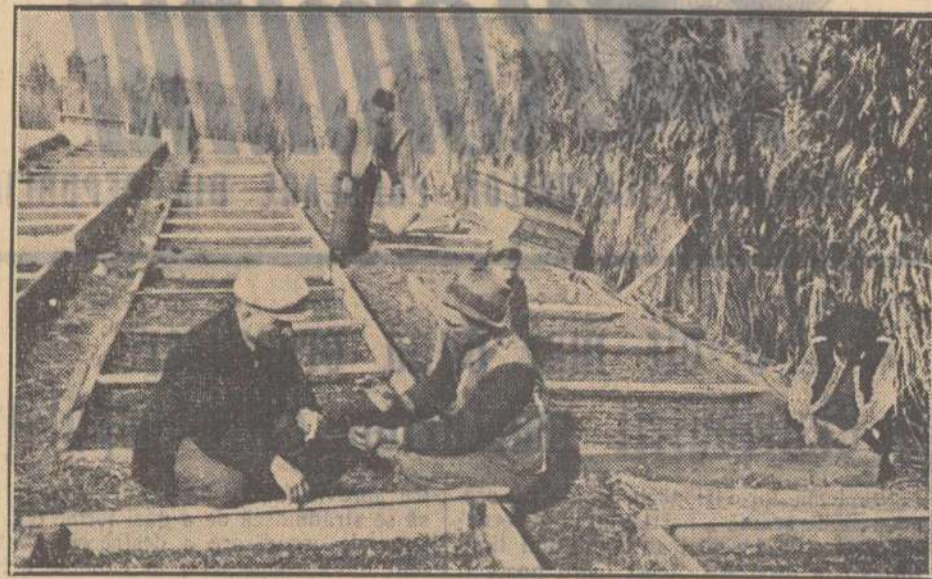
În fece după amiază se descăleau în cartier, pe cele cinci străzi, grămezi mari de piatră, spre mulțumirea cetățenilor care vedeau că deputații lor se țin de cuvînt. Dacă-i li stat să le măsori, ai li văzut că s-a adunat în grămezi un tren cu piatră și asta era semn bun.

Într-o altă după amiază, camioanele uzinei au început să aducă stilpi de fier uzdați proaspăt, cu cești de piatră albă, pe care vor fi lîntine rețelele aducătoare de lumină. Cînd primii stilpi de fier au fost înființi în pămînt, Mircea Feduciu, Aurelia Savu, Vasile Nistor, Ana Petrușan, Alexandru Proeteasa, George Gheorghiu și ceilalți aveau în priviri emoția puțin solemnă a celor ce trăiesc un moment însemnat. Gîndeau fără îndoială cum, peste o generație, feciorii lor se vor plimba pe aceste străzi care au crescut și azi se împodobesc, acolo unde era numai cîmpie întinsă.

Aurelia Savu, deputată, și Mircea Feduciu, prim-vice în departamentul amurgului stilpi de fier alinați de-a lungul străzilor și li asemuiesc cu niște cercetași ai luminii ce vor curci tot mai mult și mai mult întunecele tăceri ale cîmpului. Ei cred cu tărie, ca și toți oamenii din partea locului, că într-un viitor nu prea îndepărtat locurile acestea vor deveni cartiere cu vile, cu grădini. Cred cu tărie în zilele cînd marginile orașului vor fi pe undeva pe departe, pe unde azi în amurgul vioru se deslueșc luminițele unui sat de cîmpie. Această credință li însuflețește, pe ei și pe toți cetățenii de aci. În munca lor de pionieri ai primăverii și ai tinereții.

TUDOR MANDA

RĂSADNIȚELE COLECTIVIȘTILOR DIN CEACU

Colectiviștii din satul Ceacu, raionul Călărași se preocupă de dezvoltarea multilaterală a gospodăriei. Pe lângă preocuparea pentru cultura cerealelor, ei cresc animale și păsări, cultivă legume și zarzavaturi. Prin înființarea unor noi ramuri de producție și prin dezvoltarea celor existente se urmărește folosirea cît mai deplină a posibilităților existente. Nu mai departe decît așezarea colectivelor lîngă riul Borcea, i-a îndemnat să cultive orez, să înființeze o grădini de legume.

În preajma primăverii, colectiviștii au construit răsadnițe și au semănat în gunoi de grajd semifermentat sămînță de ardei, roși și vinete. Răsadurile au crescut frumoase. Nu e zi în care membrii brigăzii legumicole să nu muncească la răsadnițe.

În clișeu: Brigadierul Vasile Pascu, cercetează împreună cu colectivitul Gheorghe Peicu, dezvoltarea tinerelor plante.

Foto: AGERPRES

FOILETON

Principii și pasiuni

— Și s-a încins un chef, frate... Opt kilograme de vin am băut.

— ???!!!

— Da, da! Așa cum mă vezi și te vîd. Am băut opt kilograme...

— ???!!!

— Eram nouă oameni și...

Răsuflî ușurat. Așa mai înțelegi. Sînt unii cărora le place să se laude. Mă rog, treaba lor. Dar nici așa! Opt kilograme! Pînă să te dumirești că au fost mai mulți, nu-ți vine să faci altceva decît să tragi de mincă pe cel ce-ți înșiră brașoave. Și imaginația are anumite limite; nu poți înșori lucrurile pînă la absurd, căci risți să nu fi crezut. Dacă mi-ai spune însă cîteva că a băut o sută de kilograme de vin, nu l-aș trage de mincă, ci l-aș privi așa... ca pe unul care și-a pierdut „uzul rațiunii“. Iată de ce, cînd Grigore Poenăreanu mi-a mărturisit că a băut zece mii de litri de vin m-a să ridicat pîrul măciucii.

— Eh! Să nu crezi că eram singur. Mai erau cîțiva de la gospodărie...

Grigore sughița și poezia. Povestea și sughița.

— Da, frate. A fost un chef ca în o mie și una de nopți. Curgăa vinul gîrlă. Zece mii de kilograme. Zece mii... Ba, țîrînd-mă! Am greșit!

Am ciulit urechile, în timp ce Grigore scoase o hîrtie din buzunar. Speram că poate își revine. De unde!

— Eram... erau... uite aici! Exact, dădă... zece mii șapte sute douăzeci și trei litri! Asta e!

I-am luat hîrtia din mînd, am citit-o și am văzut că are dreptate. Urmul acesta era un adevărat fenomen... vincol. Înghițise, bietul, peste zece mii de litri vin. Negru pe alb. Scrispe. Ce poate fi mai convingător? O mare de vin!

De fapt însă totul a fost doar un apertiv, deoarece Grigore Poenăreanu a început cu „vinșorul“ doar ca să-și desțete pofta; a înghițit apoi altele și mai și.

Grigore acesta este valorificator și trebuie să recunoaștem că e un adevărat artist în specialitatea sa. Valorifică omul te miri ce, scoate omul te miri cît din gospodăria agricolă de stat Dîga — despre care te miri cum de l-a suportat atîta amar de vreme! — și bagă în buzunarele proprii de care te miri cît pot să ducă.

Specialist în valorificări, Grigore este neîntrecut și în scripțe. Cît ai zice... vin, el a și întocmit un rînd de facturi pe numele cooperativei „6 Martie“ din București. Cît ai bea o înghițitură, el a și pus la punct alt rînd de facturi pe același nume, „sorbind“ cu o mînd de prieten 10.723 litri, vinușul cu o bogată de 65.195 lei și 84 de bani.

— Să știți, frate! Mi-o place mie vinul și mai ales banii ce-i cîștig de pe urma lui. Știi, de pe urma diferențelor. Că doar nu era să-l dau eu prețu din factură. Dar aiță că principii...

Iar mă apucară nădușeli. Grigore vorbea de principii...

— Da, da! Degeaba te miri! Eu, domnule, mă conduc după cele mai înalte principii. Grija pentru consumatori, domnule. Care va să zică, să cumpere și el cît mai ieftin. Mă crezi ori nu, dar înima mea generoasă...

Iar bate cîmpii — mă gîndii, dar îi ascultai totuși cu interes.

— Eu, frate... 25.800 ouă de găină și 420 kilograme carne de curcă am vîndut oamenilor mei. Celor simpatici, bineînțeles. Sub prețu oficial, domnule! Mai ieftin decît pe piață. Să se știe cine sînt eu! Nu mă crezi? Uite!

Imi arătă o factură. Clientul era Studioul cinematografic „București“.

— Aha! Spuneai simpatici! E vorba de artiști, nu-i așa?

Grigore izbucni în rîs.

— Ce artiști, omule? Asta e de formă numai. Oamenii mei simpatici ca la noi la gospodărie nu găsești. Nu toți, bineînțeles. Dar nici n-am vîndut la toți. Artiștii spunea? Vezi, aici ai răscolit în mine marea pasiune care mă mistuie de mic copil: arta, domnule, este pasiunea mea! Și nu numai a mea, ci și a celor din conducerea gospodăriei. Pentru artă ne dăm în vînt. Vîno!

Tonul era atît de imperativ, că l-am urmat. M-a dus la colțul roșu al gospodăriei. Grigore mi-a arătat cu un gest grandilocvent, cîteva tablouri în ulei destul de prost executate.

— Uite artă! Știi cît costă? Optsprezece mii nouă sute șaptezeci și cinci de lei. Să mai spună careva că nu avem fire de artiști. Le-au luat ai noștri din sectorul particular de asta au prins un asemenea chilipir.

Intr-adevăr, curat chilipir. Tablourile respective valorau cel mult cîteva sute de lei, cu ramă cu tot.

— „Ștați! din gospodăria noastră nu au de unde ști tot — imi făcu el, cu ochiul. Is ogîlenți, frate... Dar eu... Is legal. Unde e hîrtie la mînd, e și pace bună. Nici dracu nu se leagă de tine. Mă înțelegi, legal, legal, dar imi vine și mie cîteodată să păsesc pe delături. De, ca omul. Dacă ar ști! Ha! Ha! Ar folosi probabil cuvînte... nelegante, cum ar fi, de pîldă, delapidare sau furi. Pentru sensibilitatea mea, înțelegi, ar fi prea greu, cum să spun... Mi-am făcut o societate. Ceea ce am vîndut „legal“ prietenilor din gospodărie cu facturi iscălite de contabilul șef, Dumitru Ciurea, ei bine, după calcule, ar însuma 123.736 lei. Bani, nu gume!

Grigore rămase pușin pe gînduri, apoi rise scurt, sughiță și continuă:

— Ce să-mi bat eu capul! Am hîrtii în regulă? Nici de dracu nu mă tem!

— De dracu nu, dar de procuror?

— Ptiu! Nu cobi frate, că faci păcat!

— Să știți, frate! Mi-o place mie vinul și mai ales banii ce-i cîștig de pe urma lui. Știi, de pe urma diferențelor. Că doar nu era să-l dau eu prețu din factură. Dar aiță că principii...

Iar mă apucară nădușeli. Grigore vorbea de principii...

Probabil că am coboș „Intr-un ceas rău“, căci, după cîte am aflat ulterior, Grigore Poenăreanu și prietenii săi din gospodărie, copărită la fărâdelegile sale, vor trebui să poestesească din nou tot ee au făptuit — deastdădă în fața judecătorelui.

Aceasta, spre satisfacția oamenilor cînsți care înțîierează cu minie pe jefuitorii bunului obșesc.

SANDU MANEA

Cărți noi de literatură beletristică

M. EMINESCU: Poezii. — Cu o prefață de Mihail Sadoveanu (Biblioteca pentru toți)	
Editura de stat pentru literatură și artă.	3,50 lei
288 pag.	
E. GIRLEANU: Opere alese (Colecția Biblioteca pentru toți).	
Editura de stat pentru literatură și artă.	3,05 lei
308 pag.	
ZAHARIA STANCU: Dulăii. — roman — ediția a III-a (Biblioteca pentru toți).	
Editura de stat pentru literatură și artă	4,20 lei
352 pag.	
AL. CAZABAN: Grija stăpînului.	
Editura tineretului	60 bani
80 pag.	
FRANCISCU MUNTEANU: Ciocirlia — nuvelă.	
Editura de stat pentru literatură și artă	1,40 lei
144 pag.	

MAI MULT METAL PATRIEI!

Furnaliștii, oțelarii și laminatorii combinatului „Gh. Gheorghiu-Dej” din Hunedoara în luptă pentru realizarea planului pe 1955

Laminările pot produce mai mult

Schimbul lui Ion Trifu și-a început lucrul de mai bine de patru ore și până acum laminările nu s-au oprit nici o clipă. Nu s-au oprit nici năvălirile lui Trifu, ci au avut vreo defecțiuni de ordin tehnic, ci fiindcă oclăria, a trimis suficiente lingouri de oțel pentru laminat. Maistrul Nicolae Iorga care urmărește din cabina de comandă mersul laminării are de ce să fie mulțumit.

În etinga, tăbiile mari ale cuplorului de supraîncălzire, a blocurilor de oțel s-au dat de o parte. În spațiul deschis, printre vâltoarea doborâtă, gârâia unei macarale își caută parca pradă. În cele din urmă a găsit-o. Macarala poartă acum ca un fulg blocul incandescent de oțel spre laminare. Valul puternic prind lingoul de oțel care alunecă din ce în ce mai repede printre mecanismele laminorului. Și în sfârșit, pe platformă își năstește o panglică lungă de oțel. Fișa de oțel incandescent nu are însă nici ea viața lungă. Fierăstrăiele electrice o împart într-o sumedenie de bucițe egale.

Nu în fiecare zi laminările lucrează însă din plin. În astfel de zile și maistrul Iorga, și oamenii din schimburi, lui Trifu sau al lui Petru, sint morocnoși, nu le arde de vorbă. Nici unul dintre ei nu poate suporta să vadă mașinile stând sau lucrând sub posibilități. Dar din păcate nu depinde numai de ei. Oclăria combinatului nu poate ține pasul cu laminările. Aprovizionarea laminarelor cu lingouri nu se face încă în cantități suficiente. Drept urmare, se produc unele goluri în producție, instalațiile de laminare lucrează sub posibilități. Această stare de lucruri care provoacă utilizarea nesatisfăcătoare a capacității de producție a laminarelor, trebuie să dea de gândit conducerii combinatului. Sint necesare măsuri care să ducă la o simțitoare îmbunătățire a aprovizionării laminarelor cu lingouri. Laminările de la Hunedoara pot produce mai mult.

Despre multiplele posibilități existente în sectorul laminarelor vorbesc și ultimele rezultate obținute în lupta pentru îmbunătățirea calității laminatelor. Discutarea în cadrul unor consfătuiri tehnico-profesionale a problemelor legate de reducerea rebuturilor și remedierea lor și-a arătat din plin roadele. În luna trecută rebuturile au scăzut cu circa 30 la sută față de lunile precedente. Și lupta continuă cu forțe înzecate.

În schimb de noapte la O. S. M.

Este ora 23. Își încep munca schimburile de noapte. La sectorul de oțelării intră la lucru schimburi întreruse. La cuplorul nr. 2 însă ora 23 nu a adus schimburi prea mari. Doar schimburi prim topitorului Birlea, care lucrează și mai înainte i s-a adăugat și cel de noapte. Era un moment greu, încă puțin se începea elaborarea șarjei. În fața grăutății forțele s-au dublat. Lucrează acum amândouă echipele.

Pe fețele oamenilor, în înreaga atmosferă plutește oca tensiune încordată din preajma elaborării unei șarje. Oțelarii se mișcă mai repede, pregătesc totul în cele mai mici amănunte. În sala de turnare sîrîr de vagonet, cu cele patru forme este gata. În dreptul rînei o oală uriașă așteaptă încălzirea prețioasă.

După cuplorului se lasă greu. Puterea oxigenului bîrîie însă bîrîie de pînă în refractor. Cu un vînt surd prin orificiul cuplorului izbucnește imediat o flăcără care devine repede mai puternică și mai vie. Mai înalt subțire, apoi din ce în ce mai gros un suvoi orbitor de oțel lichid începe să curgă cu zgomot greu în oala de turnare. În sala semiborsă parca a rădărit un soare puternic.

Echipa prim-topitorului Birlea poate acum pleca. Schimburi întreruse nu ducă munca mai departe. Sint oțelarii de nădejde înreaga acestia. Schimburi la o realizat pînă acum cele mai multe șarje rapide.

Schimburi întreruse la izbucni să elaboreze numeroase șarje rapide și prin aceasta să sporească producția de oțel introducînd o serie de sisteme noi de muncă. Este în primul rînd vorba de supra-punerea operațiilor. Există, și din păcate mai există la unii, mentalitate că la o șarje operațiunile au anumite hotare bine stabilite care nu se pot suprapune. Prim-topitorul Alexandru Drînga, Gh. Chibăia, Ion Brînzei și alții au izbucni însă să destrame această mentalitate. Reparația cuploarelor, de pildă, sau ajustarea cum o numesc oțelarii, nu se face numai după elaborarea șarjei. Maistrul șarjelor rapide face aceste ajustări încă din timpul oclăriei șarjei precedente și o termină în timpul încălzirii.

Scurtarea duratei de elaborare a unei șarje se face și prin menținerea unui regim termic ridicat în timpul încălzirii. La realizarea acestui obiectiv își aduce contribuția și o temeinică organizare a muncii, astfel ca fiecare oțelar să-și cunoască bine sarcinile.

Aflînd toate acestea, cunoscînd succesele obținute de oclăria din schimburi întreruse de ce ocazii experiență înaintată nu este cunoscută și de alte echipe de topitori. Și în alte schimburi unele echipe obțin succese în elaborarea șarjelor rapide. Experiența înaintată, metodele bune de muncă nu sint însă cunoscute de întregul colectiv al oclăriei. Pentru conducerea sectorului oclăriei, extinderea experienței înaintate, a metodelor avansate de muncă, nu sint în suficientă măsură preocupare. Lipsesc munca susținută pentru propagarea în rândurile tuturor oțelurilor a metodelor avansate. Drept urmare experiența înaintată este un bun numai al cîtorva echipe fruntașe.

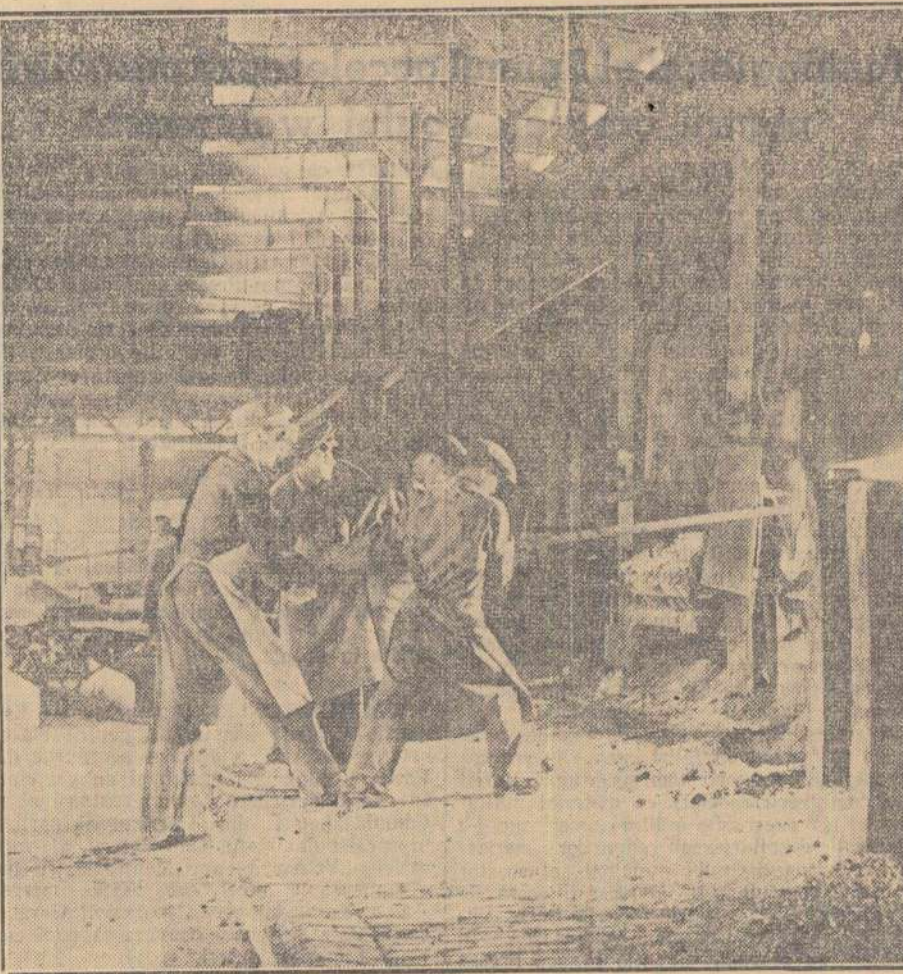
În oclăria combinatului siderurgic din Hunedoara experiența înaintată trebuie ridicată la locul cuvenit. Pentru aceasta, conducerea sectorului trebuie să muncască temeinic antrenînd întregul colectiv de oțelari

Pentru mai multă fontă, oțel și laminare, pentru mai mult metal necesar dezvoltării economice a patriei și creșterii bunăstării celor ce muncesc, luptă cu rîvnă siderurgicii combinatului „Gh. Gheorghiu-Dej” din Hunedoara

Furnaliștii, oțelarii și laminatorii hunedoreni sint deplin conștienți că dezvoltarea producției de metal este o problemă hotărîtoare pentru desfășurarea cu succes a întregii opere de construcție socialistă, pentru realizarea sarcinilor primului nostru plan cincinal. Munca constructorilor de mașini, de strunguri sau mașini agricole, depinde în măsură hotărîtoare și de munca siderurgicilor de la Hunedoara. Din oțel produs de siderurgicii se fabrică mașinile și utilajele necesare dezvoltării agriculturii și sporirii continue a producției bunurilor de larg consum.

În întrecerea socialistă în cinstea zilei de 1 Mai, muncitorii inginerii și tehnicienii combinatului siderurgic „Gh. Gheorghiu-Dej” sint hotărîți să-și realizeze integral sarcinile de plan, lichidînd deficiențele care mai frînează buna desfășurare a muncii.

MAIȘTRI AI ȘARJELOR RAPIDE

Peste cîteva minute șarja va putea fi elaborată. Un ultim efort și în contul brigăzii de oțel. Lucrînd după metoda oțelurilor sovietice Matulini, membrii acestei brigăzi de tineret se numără printre brigăzile care au realizat cele mai numeroase șarje rapide.

Foto. A. LOVINESCU

„Cantități sporite de oțel pe fiecare metru pătrat-vatră de cuplor”

Din deficiențele manifestate în munca din anul trecut, oțelarii de la Hunedoara au avut de tras numeroase învățăminte. Practica a arătat încă odată, fără posibilitate de tăgădă, covîrșitoarea influență a gradului de folosire a capacității de producție a cuploarelor Martin asupra producției de oțel. Principalele lipsuri din anul trecut s-au manifestat tocmai în acest domeniu. După cum era și normal, nefolosirea întregii capacități de producție a cuploarelor Martin a atras după sine ne realizarea integrală a sarcinilor de plan.

Conștienți că eforturile lor principale trebuie să se îndrepte în primul rînd în direcția asigurării unei mai bune utilizări a capacităților de producție în așa fel încît să se obțină mai mult oțel pe fiecare metru pătrat-vatră de cuplor, oțelarii hunedoreni au muncit mai bine în acest an. De la începutul anului și pînă acum, indicele de utilizare planificat pentru cuploarele Martin au fost îndepliniți, iar în luna februarie chiar depășit. În sprijinul îndeplinirii indicilor de utilizare a cuploarelor Martin, oțelarii au luptat în primul rînd pentru scurtarea duratei de elaborare a șarjelor. De la începutul anului și pînă la 23 martie s-au elaborat 216 șarje rapide de oțel, cu 172 mai mult ca în aceeași perioadă a anului trecut. Drept urmare, în luna ianuarie, februarie și martie, durata medie de elaborare a șarjelor a fost mai redusă ca în aceleași luni ale anului trecut.

Cuploarele Martin datorită unor modificări făcute au putut fi mai bine folosite. La cuplorul nr. 1 de pildă, un colectiv de tehnicieni a făcut unele lucrări menite să îmbunătățească dinamica gazelor în cuplor, determinînd o topire mai bună a metalului. Prin îmbunătățirea calității fontei, care are acum o compoziție chimică constantă, oțelarii au fost de asemenea sprijiniți de furnaliștii.

După cum era și firesc, mai buna utilizare a capacității de producție a cuploarelor s-a răsfrînt în mod direct asupra producției de oțel. În luna februarie de pildă, indicele de utilizare a cuploarelor Martin a crescut cu 20 la sută față de februarie 1954, iar drept urmare și producția de oțel a înregistrat o creștere de 19,3 la sută.

Deși în luna februarie capacitatea de producție a cuploarelor Martin în perioada funcționării lor a fost mai bine folosită au existat totuși însemnate pierderi de oțel. Ele se datoraser în primul rînd operațiilor făcute peste plan pentru repararea cuploarelor la rece. În luna februarie timpul planificat pentru rețacerea cuploarelor la rece a fost depășit cu 20 la sută, timp în care se puteau produce cantități apreciabile de oțel.

În sectorul oțelării, responsabilitatea inginerilor, tehnicienilor și chiar a unor topitori pentru buna întreținere a cuploarelor a rămas în urmă. Din această cauză bîrîie cuploarelor sint prost întreținute, durabilitatea lor scăzînd în mod nepermis. Maistrul șef G. Josan, Tiberiu Sirca și Nicolae Munteanu nu manifestă suficientă preocupare pentru întreținerea cuploarelor și a grătorelor de la cuptoare. Nici inginerii șefi de schimb nu acordă cuvenită atenție urmăririi respectării regulilor termice al cuploarelor. Durata campaniei de lucru a cuploarelor este scurtată și din neglijența grupului de apeductieri care nu întrețin în

La furnalul nr. 6 — cel mai înalt vîrf de producție

În cabina de comandă a furnalului nr. 6 există un grafic. Prima însemnare de pe acesta datează din ziua de 1 noiembrie 1952. În acea zi, o pionieră a noptrilor prima oară focul în furnal. Vădit emoționali constructorii și-au strîns minile, fericiți de rodul muncii lor. Noul furnal, mîndria hunedorenilor, intrase în funcțiune. De atunci graficul furnalului a înregistrat zecile și sutele de tone de fontă elaborate în fiecare zi. Și iată că în ziua de 22 martie a acestui an graficul a marcat cel mai înalt vîrf de producție înregistrat la acest furnal.

Inginerul Mircea Alexandru, șeful furnalului, ne-a dat toate amănuntele despre felul cum a fost obținută această realizare. Pe inginerul Mircea Alexandru, ca și pe maistrul Leonida, Savu, Jengheler și alții i-am întâlnit în zilele cînd furnalul de abia se încălzea. Aceiași îndirijire depun acum în lupta pentru mai multe șarje, pentru o bună calitate a acestora.

Cel mai înalt vîrf de producție realizat zilele trecute la furnalul nr. 6 este rodul unei munci perseverente, depuse pentru traducerea în viață a unor măsuri tehnice. Timp îndelungat, colectivul furnalului a experimentat pentru aceasta mai multe sisteme de încălzire. În acest domeniu inginerii și tehnicienii de la furnalul nr. 6 au studiat o serie de lucrări sovietice de specialitate, lucrări care arată că în tehnica modernă a furnalelor sistemul de încălzire joacă un rol covîrșitor. Alți, grosimea stratului alternativ de coacă și minereu cit și configurația lor în furnal sint esențiale pentru funcționarea furnalului.

Aplicînd un nou sistem de încălzire, adică mîndria stratului de coacă proporțional cu cel de minereu, s-a obținut o schimbare a fenomenelor în furnal. Circulația gazelor se face acum mai bine, avînd drept rezultat o mai bună utilizare a energiei termice și chimice a gazelor.

Ing. Mircea Alexandru ne-a vorbit și despre folosirea mecanismelor și a întregii automatizări cu care a fost dotat acest furnal modern. Urmărirea aparatului de măsură și control a diferitelor operații ale furnalului se face acum numai în limitele strict necesare. Și cu atît inginerul Alexandru nu mai este mulțumit. El și-a propus să atragă în cel mai scurt timp întregul colectiv de tehnicieni de pe furnal să desfășoare o temeinică activitate de studiu, pentru îmbunătățirea muncii tocmai pe baza datelor ce se desprind din cercetarea aparatului cu care este dotat agregatul. Prim topitorii, furnaliștii, inginerii și tehnicienii furnalului nr. 6 au toate posibilitățile să sporească producția de fontă permanentizînd și chiar depășind acest vîrf de producție.

Doi frați, doi furnaliști

Pe Simion și Lazăr Jurca oamenii din combinat îi cunosc încă de pe vremea cînd cei doi frați lucrau în aceeași echipă, la același furnal. Ei cunosc nu fîndcă ar fi stat cine știe cît de vorbă cu ei. Simion și Lazăr sint foarte taceți. Dar despre cei doi furnaliști, despre succesele lor, oamenii au oțat multe.

De mai bine de 7 luni de zile cei doi frați nu mai lucrează în aceeași echipă. Să nu credeți cumva că s-au certat. Dar i-a venit și lui Lazăr sorocul să nu-i mai fie dor ajutorului lui Simion. Era timpul să conducă și singur un furnal. Și într-adevăr, după aproape un an de zile de ucenicie pe lîngă fratele lui mai mare, Lazăr a devenit și el prim-topitor. Acum cei doi frați lucrează în același schimb însă la două furnale vecine.

Pentru nimeni nu mai este de mirare că doi moși oțelari, veniți cu ani în urmă la Hunedoara tocmai din comuna Pîlbeni, sint astăzi prim-topitori renumiți, furnaliști, care la rîndul lor cresc alte cadre de nădejde. Nu este de mirare nici faptul că de la un timp elevul și-a întrecut chiar profesorul. Furnalul lui Lazăr merge mai bine acum decît cel condus de fratele lui mai mare. Toate acestea nu pot decît să-l bucure pe Simion, pînă mai ieri șeful de echipă a lui Lazăr.

De la începutul anului și pînă la 20 martie furnalele de la Hunedoara au produs cu 75,4 la sută mai multă fontă decît în perioada corespunzătoare a anului trecut. În obținerea acestui rezultat și cei doi frați și-au pus contribuția, de avînt, de dragoste pentru patrie.

De felul cum muncesc furnaliștii, de calitatea fontei pe care o dau ei, depinde în bună măsură și munca oțelurilor. Nu cu mult timp în urmă calitatea necorespunzătoare a fontei a provocat greutăți oțelurilor, prelungind durata de elaborare a șarjelor de oțel sau ducînd la creșterea procentului de decaștere. Toate acestea lipsuri porneau mai cu seamă de la unele nerespectări ale procesului tehnologic. După chiar spusele oțelurilor, care folosesc în primul rînd fonta la fabricarea oțelului, calitatea fontei s-a îmbunătățit în ultimul timp. Fonta elaborată în ultimele luni este de o compoziție chimică constantă, cu un procent de silică mai redus.

Respectînd cu rigurozitate prevederile procesului tehnologic, furnaliștii au posibilitate să continue cu tot mai mult succes lupta pentru îmbunătățirea calității fontei, sprijinînd în felul acesta din plin munca oțelurilor. Frații Jurca, cei doi prim-topitori, de la două furnale vecine, au acest obiectiv în centrul angajamentelor luate în cadrul întrecerii ce o desfășoară în cinstea zilei de 1 Mai.

În șarjele de fontă, în oțelul care se plămădește în cuptoare, în lingourile care se laminatează, regăsești munca neobosită a minerilor de la Ghebar.

Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. a hotărît să remită guvernului R.D.Germane tablourile galeriei din Dresda aflate în păstrare în U.R.S.S.

MOSCOVA 31 (Agerpres). — TASS transmite: Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. a examinat chestiunea tablourilor galeriei de artă din Dresda care se află în Uniunea Sovietică. În perioada Marelui Război pentru Apărarea Patriei, în timpul luptelor de pe teritoriul Germaniei, trupele sovietice au salvat și au trimis în Uniunea Sovietică tablouri clasice din colecția galeriei din Dresda, care au o valoare artistică mondială.

În scopul întăririi și dezvoltării continue a relațiilor de prietenie între popoarele sovietice și german și lînd în considerare că guvernul Republicii Democrate Germane ducă în mod consecvent o politică de pace și prietenie între popoare, păstrarea și dezvoltarea culturii și artei poporului german și lupta pentru reunificarea Germaniei pe baze pacifice și democratice, Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. a hotărît să remită guvernului Republicii Democrate Germane toate tablourile galeriei din Dresda aflate în păstrare în Uniunea Sovietică. Această hotărîre a fost adoptată în urma tratativelor care au avut loc între guvernul Uniunii Sovietice și guvernul Republicii Democrate Germane.

În Uniunea Sovietică se află în păstrare aproximativ 750 de tablouri aparținînd galeriei din Dresda, dintre care multe sint cunoscute ale picturii clasice, comori ale artei universale.

Printre tablourile remise guvernului Republicii Democrate Germane în baza hotărîrii Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. se numără:

Opere ale picturii italiene din epoca Renasterii:
Rafael — „Madona Sixtină”; Tizian — „Dinarii Cezarului”; „Portretul ficei sale Lavinia”; „Fecioara Maria cu pruncul și patru sînji”; „Portretul unei doamne în alb”; „Portretul unui bărbat cu o ramură de palmier”; Veronese — „Madona în mijlocul familiei Cuccina”; „Spre Golgota”; „Ostașul din Capernaum în fața lui Christos”; „Găsierea lui Moise”; „Samariteanul milostiv”; „Christos și tinerii la Emaus”; „Invierea”; „Portretul lui Alessandro Contarini”; Giorgione — „Venus dormind”; Tintoretto — „Lupta arhanghelului Mihail cu Satana”; „Eliberarea lui Arsinio”; „Muzele”; „Portretul unei doamne în doliu”; „Portretul unui bătrîn și al unui tînar”; De Mantegna — „Sfînta familie cu Elisabeta și micul Ioan”; Pinturicchio — „Portretul unui băiat”; Antonello da Messina — „Martiriul sfîntului Sebastian”; Botticelli — „Patru scene din viața sfîntului Zenobie”; Correggio — „Noaptea sfîntă”; „Madona cu sf. Francis”; „Madona cu sf. Sebastian”; „Madona cu sf. Gheorghe”;

Opere ale picturii spaniole:
Velasquez — „Portretul lui Juan Mateos”; „Portretul unui bătrîn decorat cu ordinul San Iago”; „Portretul contelui de Olivares”; Zurbaran — „Sf. Bonaventura ingenuunchind în fața coroanei papale”; Ribera — „Sfînta

Agnes”; „Diogene cu felinarul”; „Eliberarea lui Petru din temniță”; „Sf. Francis”; „Martiriul sf. Laurențiu”; „Pustnicul Pavel”; „Sf. Andrei”; Murillo — „Fecioara Maria cu pruncul”; „Sf. Rodrigo”;

Opere ale picturii olandeze:
Rembrandt — „Autoportret cu soția sa Saskia”; „Ganimede în ghierle vulturului”; „Saskia cu o floare roșie”; „Jertfa lui Manoah”; „Samson ghicește la nuntă”; „Autoportret cu album”; „Portretul unui bătrîn cu beretă neagră”; „O bătrînă cîntînd ar”; „Portretul unui bătrîn cu toagă”; Vermeer van Delft — „La o proxenetă”; „Tînară cîntînd o scrisoare”; Aert de Gelder — „Christos și Pilat în fața poporului”; „Eschera și Mardochai”; Van De Velde — „Vite în fața ruinelor”; Metsu Gabriel — „Vînzătorul de vin”; „Fumător lîngă cîmin”; Adriaen Van Ostade — „Pictorul în atelierul său”; Jacob Van Ruisdael — „Vînzătoare”; „Mînăstirea”; „Cimitirul evreesc”; Jan Steen — „Nunta de la Cana”;

Opere ale picturii flamande:
Rubens — „Judecata lui Paris”; „Mercur și Argus”; „Sf. Ieronim”; „Bethsabea”; „Vînzătoare de mistreți”; „Întoarcerea Diane de la vînzătoare”; „Hero și Leandro”; Van Eyck — „Silent beat”; „Portretul unui bărbat cu mînușe”; „Portretul unui cavaler cu eșarță roșie”; „Cel trel fil mai vîrstnic al lui Carol I, regele Angliei”; Snijders — „Doamnă tînd un papagal”; „O cățea cu pu”; „Jordaens — „Cum au cîntat bătrînii așa fluiera tinerii”;

Opere ale școlii germane:
Dürer — „Portretul unui tînar”; Hans Holbein-ul — „Portretul lui Moret”; „Portretul lui Sir Thomas Golsalve și al fiului său John”; Lucas Cranach-tatăl — „Portretul ducesei de Mecklenburg”; „Sfîntele Barbara, Ursula și Margareta”; „Adam”; „Eva”; „Elsheimer — „Jupiter și Mercur în fața lui Philomen și Baucis”; „Fuga în Egipt”; „Adelphi Menzel — „Tîrgul din Verona”; „Duminiacă în grădina Tuilleries”;

Opere ale picturii franceze:
Poussin — „Narcis”; „Flora”; „Venera a dormit și Amor”; „Sirinx urmărită de Pan”; Claude Lorrain — „Peisaj de litoral cu Acis și Galatea”; „Watteau — „Conversație sub cerul liber”; „Sărbațoarea dragostei”; „Quentin de la Tour — „Portretul lui Maurice de Saxe”; „Portretul principesei Marie Joseph”; „Liotard — „Vînzătoare de șocolată”;

În cadrul schimbului de păneri care a avut loc între guvernele Uniunii Sovietice și Republicii Democrate Germane, din inițiativa guvernului Republicii Democrate Germane a fost examinată chestiunea expunerii tablourilor galeriei din Dresda la Moscova. Înainte de a fi trimise în Republica Democrată Germană, S-a hotărît ca în perioada mai-august 1955 aceste tablouri să fie expuse la Muzeul de arte plastice „A. S. Pușkin” din Moscova.

Conferința lucrătorilor din agricultură din regiunile zonei centrale de cernoziom a U.R.S.S.

VORONEJ 31 (Agerpres). — TASS transmite: La 30 martie a luat sfîrșit la Voronej conferința lucrătorilor din agricultură din regiunile zonei centrale de cernoziom a U.R.S.S. convocată de Consiliul de Miniștri al R.S.F.S.R.

Toți cei care au luat cuvîntul în cadrul conferinței au vorbit despre măsurile practice luate în colhozuri și sovhozuri pentru sporirea producției agricole.

În cuvîntarea sa, acad. Trofim Lisenko a atras atenția participanților la conferință asupra problemelor ridicate de elaborarea sistemului de asolamente. Lisenko a consacrat o mare parte a cuvîntării sale problemelor legate de folosirea mai rațională a îngrășămintelor pentru sporirea recoltelor culturilor agricole.

Înrăutățirea situației economice a Angliei

Cartea Albă prezentată de ministrul de Finanțe Camerei Comunelor

LONDRA 31 (Agerpres). — La Londra a fost dat publicității Cartea Albă cu „Darea de seamă economică”, prezentată spre examinare Camerei Comunelor de către ministrul de Finanțe Butler. În această

dare de seamă se face un bilanț al situației economice și financiare a Angliei pe anul 1954 și sint trasate perspectivele generale pe anul 1955. O analiză a datelor concrete citate în darea de seamă dovedește că începînd din a doua jumătate a anului 1954 s-a constatat o înrăutățire serioasă a situației economice a Angliei, determinată mai ales de accentuarea bruscă a concurenței pe piețele mondiale și de instabilitatea economică, provocată de creșterea fenomenelor de criză în Statele Unite.

În darea de seamă se spune că avînd în vedere declinul economic din Statele Unite, „alinierea de dolari în celelalte țări ale lumii a scăzut”, iar exportul Angliei în S.U.A. și în Canada „s-a redus simțitor în primul semestru al anului 1954”. În cursul celui de al doilea semestru al anului, exportul Angliei a continuat să rămînă la un nivel scăzut. Totodată, se subliniază creșterea bruscă a concurenței Germaniei occidentale și Japoniei pe piețele mondiale. „Exportul Angliei a crescut într-o măsură mai mică decît exportul Germaniei și Japoniei, iar cota parte a Angliei în comerțul mondial a scăzut în comparație cu 1953”. Acțiunile acestor factori, precum și schimbarea (în defavoarea Angliei) raportului prețurilor de export și import, în 1954 au produs „o schimbare simțitoare în balanța zonei lire sterline cu celelalte țări ale lumii și anume de la un sol activ de 171.000.000 lire sterline în primul semestru al anului, la un

deficit de 164.000.000 lire sterline în al doilea semestru”. În darea de seamă se subliniază că în 1955 situația balanței de plăți a zonei lire sterline în ansamblu și a Angliei în special continuă să se înrăutățească. În legătură cu aceasta — se spune în darea de seamă — în lunile ianuarie și februarie guvernul a luat măsuri pentru „a restringe cererea internă” ceea ce va duce la o nouă reducere a nivelului de trai al oamenilor muncii englezi.

Occupîndu-se de perspective pe anul 1955, autorii dării de seamă subliniază inevitabilitatea sporiți numărului pletelor „pe care Anglia are de făcut față concurenței din partea Statelor Unite și Canadei”.

Autorii dării de seamă subliniază că „cheltuielile guvernului în străinătate continuă să constituie o grea povară pentru bilanțul de plăți”. În darea de seamă se recunoaște de față că obligațiile Angliei în cadrul acordurilor de la Paris cu privire la înarmarea Germaniei occidentale, vor duce la o nouă creștere a cheltuielilor guvernului pentru întreținerea trupelor engleze în străinătate, fapt care va agrava și mai mult situația economică a țării.

La capitolul privind la situația economică internă a Angliei se subliniază că acea creștere relativă a producției, înregistrată în 1954, nu a dus la creșterea nivelului de trai. Din păcate, după cum se arată în darea de seamă, în 1954 prețurile mărfurilor de consum au continuat să crească, au fost majorate prețurile la alimente, încălzîminte, tarifele la transporturi și chiriiile. Autorii dării de seamă nu prevăd nici o îmbunătățire a situației oamenilor muncii în 1955 și scriu despre inevitabilitatea restringerii consumului intern.

Un atac sălbatic al bandelor teroriste din Indonezia

DJAKARTA 31 (Agerpres). — Bandle teroriste ale organizației Dar-ul-Islam ajutate cu bani și arme de colonialiștii americani și olandezi și-au intensificat activitatea în partea de sud a insulei Celebes în vederea răsturnării actualului guvern al Republicii Indonezia.

Agenția United Press anunță că între 17 și 21 martie bandle Dar-ul-Islam care operează în sudul insulei Celebes au săvîrșit cel mai puternic atac banditesc care a avut loc

vreodată în această regiune, incendînd peste 6.000 de case. 20.000 de persoane au rămas fără adăpost. Bandiții au jefuit apoi populația duind cu ei numeroși țărani care nu au reușit să scape cu fuga. Pagubele provocate de aceste atacuri sint evaluate la multe milioane de rupii. Populația terorizată evacează în masă regiunea, pînîndu-se la dispoziția autorităților pentru a lupta împotriva teroristilor. Se anunță că numărul total al refugiaților din cauza actelor teroriste al bandelor Dar-ul-Islam s-a ridicat la 1.273.570.

